

CZU: 343.23:343(478)(094.4)

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.6565407>

CARACTERISTICI SPECIALE ȘI REGULI DE CALIFICARE A INFRAȚIUNII DE OBICEI

Vadim PRISACARI

*Școala doctorală „Drept, Științe Politice și Administrative” a Consorțiului instituțiilor de învățământ
Academia de Studii Economice a Moldovei și Universitatea de Studii Politice și Economice Europene
„Constantin Stere”*

În prezentul studiu este efectuată o analiză a infracțiunii de obicei. Sunt punctate particularitățile definiției ale acestei forme a infracțiunii unice legale, fiind formulate reguli de calificare a acesteia. Se arată că caracterul de obișnuință (de îndeletnicire) al unei infracțiuni poate fi desprins, în special, pornind de la numărul de acte materiale realizate. Repetarea actelor materiale în cel puțin trei rânduri este în stare să marcheze prezența unei infracțiuni de îndeletnicire. În planul calificării unei infracțiuni de obicei (de îndeletnicire) nu interesează fiecare act în parte, ci totalitatea actelor. Continuarea săvârșirii unei infracțiuni de obicei, ulterior intervenirii momentului său de consumare, nu necesită o nouă calificare, cele săvârșite constituind o singură infracțiune (de obicei), dar nu un concurs între două sau mai multe infracțiuni de obicei. În procesul calificării unei infracțiuni de obicei nu interesează limita maximă a actelor realizate, ci limita minimă. Nefiind atinsă limita minimă, dispare necesitatea aprecierii celor săvârșite drept infracțiune. În acest caz, cele comise nu prezintă pericol social caracteristic unei infracțiuni.

Cuvinte-cheie: *infracțiune unică, infracțiune de obicei, îndeletnicire, trăsături, reguli de calificare.*

SPECIAL FEATURES AND RULES OF QUALIFICATION OF THE USUAL OFFENCE

The present study examines the usual offence. The defining particularities of this form of the single legal offence are pointed out. The qualification rules of this form of single offence are formulated. It is pointed out that the habitual character of an offence can be deduced, in particular, starting from the number of material acts performed. The repetition of material acts in at least three lines is able to mark the presence of this offence. In terms of qualifying a usual offence, it is not of interest each act separately, but the totality of the acts. The continuation of the commission of a usual offence, after the intervention of its moment of consumption, does not require a new qualification, those committed constituting a single offence (usual), but not multiple offences between two or more usual offences. In the process of qualifying a usual offence, it is usually not the maximum limit of the acts performed that matters, but the minimum limit. As the minimum limit is not reached, the need to assess those committed as an offence disappears. In this case, the acts committed do not present a social danger characteristic of an offence.

Keywords: *single offense, usual offence, occupation, features, rules of qualification.*

Prezentat la 15.03.2022

Publicat: mai 2022